

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ वदधुःवर्धितवतः ॥ २६ ॥ २७ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ७ ॥ श्रुत्वेति उद्रिक्तान् अधिकान्
॥ १ ॥ राजशास्त्रदंडनीतिशास्त्रं ॥ २ ॥ उत्सक्ताःउत्कर्षेणसर्वत्रव्याप्ताः षंजसंगेऽस्यरूपं असूयेगुणवत्त्वेपिदोषवत्त्वेनपश्यामि तेभ्यइतिचतुर्थ्यतिषुकोपादेवंपश्यामि नत्वज्ञानादितिगम्यते कुघट्टहेतिस्मरणा
त् पांडवैःसहसंधिकारणंविग्रहकारणंवातयोरन्यतरप्रयोजकंसंधिविग्रहकारणंत्वममाचक्ष्व ॥ ३ ॥ ४ ॥ ब्राह्मणोयंतीक्ष्णमेवोपायंवदतीतिप्रसक्ताभ्यसूयानकार्येत्याह नमेइति ॥ ५ ॥ भीमसेनदुर्योधन

दत्तामित्रइतिख्यातंसंग्रामेरुतनिश्चयं ॥ सुमित्रंनामसौवीरमर्जुनोऽदमयच्छरैः ॥ २३ ॥ भीमसेनसहायश्चरथानामयुतंचसः ॥ अर्जुनःसमरेप्राच्यान्स
र्वानेकरथोऽजयत् ॥ २४ ॥ तथैवैकरथोगत्वादक्षिणामजयद्दिशं ॥ धनौघंप्रापयामासकुरुराष्ट्रंधनंजयः ॥ २५ ॥ एवंसर्वमहात्मानःपांडवामनुजोत्तमाः॥
परराष्ट्राणिनिर्जित्यस्वराष्ट्रंवदधुःपुरा ॥ २६ ॥ ततोवलमतिख्यातंविज्ञायदृढधन्विनां ॥ दूषितःसहसाभावोधृतराष्ट्रस्यपांडुषु ॥ सचिंतापरमोराजाननिद्रा
मलभन्निशि ॥ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिधृतराष्ट्रचिंतायामूनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायनउवाच श्रुत्वापांडुसुतान्वीरान्बलोद्रिक्तान्महौजसः॥धृतराष्ट्रोमहीपालश्चित्तमगमदातुरः॥१॥ततआहूयमंत्रज्ञंराजशास्त्रार्थवित्तमं॥कणि
कंमंत्रिणांश्रेष्ठंधृतराष्ट्रोब्रवीद्वचः॥२॥ धृतराष्ट्रउवाच उत्सक्ताःपांडवानित्यंतेभ्योसूयेद्विजोत्तम ॥ तत्रमेनिश्चिततमंसंधिविग्रहकारणं ॥ कणिक
त्वंममाचक्ष्वकरिष्येवचनंतव ॥ ३ ॥ वैशंपायनउवाच सप्रसन्नमनास्तेनपरिपृष्टोद्विजोत्तमः ॥ उवाचवचनंतीक्ष्णंराजशास्त्रार्थदर्शनं ॥ ४ ॥ शृणु
राजन्निदंतत्रप्रोच्यमानंमयानघ ॥ नमेऽभ्यसूयाकर्तव्याश्रुत्वैतत्कुरुसत्तम ॥ ५ ॥ नित्यमुद्यतदंडःस्यान्नित्यंविद्यतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शीस्यात्परे
षांविवरानुगः ॥ ६ ॥ नित्यमुद्यतदंडाद्विभृशमुद्विजतेजनः ॥ तस्मात्सर्वाणिकार्याणिदंडेनैवविधारयेत् ॥ ७ ॥ नास्यच्छिद्रंपरःपश्येच्छिद्रेणपरमन्वियात् ॥
गूहेत्कूर्मइवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः ॥ ८ ॥

योरर्जुनकर्णयोश्चवैरस्याचिकित्स्यत्वादसंभावनीयंसंधित्यक्ताविग्रहमेवाश्रित्याह नित्यमिति उद्यतो ननु क्षिप्रोदंडोयेन स तथा अपरुष्टान्भीषयेदेवनतूच्छिद्यान्वाउपेक्षेतेतिभावः समेषु नित्यं विद्यतपौरु
षः स्यात् समानउत्कृष्टंबलंसंपाद्यहन्त्यादेवेत्यर्थः उत्कृष्टेषुचशत्रुषुअच्छिद्रःस्यात् स्वस्यन्यूनंकोशबलादिकंतेयथानजानंतितथास्थेयं छिद्रदर्शीदूरामात्यत्वप्रतिकूलदेशावस्थितत्वादीनिच्छिद्राणितद्दर्शी
स्यात् तथाभूत्वाचतदेवविवरमनुसृत्यशत्रुंहन्यादित्याह परेषांविवरानुगइति ॥ ६ ॥ अस्यश्लोकस्याद्यंपादंब्याचष्टे नित्यमिति ॥ ७ ॥ तस्यैवोत्तरार्धंब्याचष्टे नास्येति अंगानिसहायसाधनोपायादीनि
गूहेत्संवृणुयात् तथाचैनमगणयन्शत्रुश्छिद्रैर्नैरेवागैःप्रहर्तव्यइतिभावः आत्मनोविवरंरक्षेत्गूहेत् ॥ ८ ॥